RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 96.214 van 7 juni 2001
in de zaak A. 67.069/VII-13.652.

In zake : de b.v.b.a. STAR DUST RANCH,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koloniënstraat 11

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

tussenkomende partij :

Denise CUVILLIER,
wonende te OELEGEM,
Knodbaan 42.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. STAR DUST RANCH op 8 januari 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 19 oktober 1995 "houdende uitspraak met betrekking tot het beroep ingediend door de BVBA STAR DUST RANCH, aanvrager, tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Ranst van 30 mei 1995 houdende weigering van vergunning tot het exploiteren te 2520 Ranst, Schildesteenweg 75 A van een paardenfokkerij met trainingsstal";

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 2 mei 1997;

Gelet op de beschikking van 26 mei 1997 die de tussenkomst van Denise CUVILLIER toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 5 september 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 27 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 mei 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. JACOBS die, loco Advocaat E. EMPEREUR verschijnt voor de verzoekende partij, en van Bestuurssecretaris T. DEPOORTER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>De feiten</u>

Overwegende dat de voornaamste feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij baat een paardenfokkerij uit, gelegen aan de Schildesteenweg 75 A te Ranst-Oelegem.

Oorspronkelijk is met een besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oelegem van 22 maart 1976 een exploitatievergunning gegeven aan Charles VAN DE PEER voor een inrichting "met meer dan twee paarden" ter plaatse en dit voor een termijn van dertig jaar.

De verzoekende partij is blijkens notariële akte van 2 juni 1985 opgericht onder de benaming b.v.b.a. VRIESELHOF en zou sedertdien de vergunde activiteit ter plaatse hebben verdergezet. Dit wordt niet als dusdanig betwist, doch er blijkt nooit een formele overdracht van de exploitatievergunning te hebben plaatsgevonden.

De benaming van de b.v.b.a. VRIESELHOF is in 1994 gewijzigd in de huidige benaming, b.v.b.a. STAR DUST RANCH.

1.2. Op 30 januari 1995 vraagt de verzoekende partij een milieuvergunning klasse 2 aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst voor de inrichting aan de Schildesteenweg 75 A, gekadastreerd aldaar tweede afdeling, sectie A, nrs. 604d², 604c², 604w en 412c, met als voorwerp de uitbating van een paardenfokkerij-trainingsstal met het lozen van sanitair afvalwater in een gracht, stallingen voor 60 paarden, 1 tractor, 1 bulldozer, 1 vrachtwagen en de opslag van 3.000 liter mazout en van 50 m³ mest.

De inrichting waarvoor de milieuvergunning wordt gevraagd is blijkens de bepalingen van het gewestplan Turnhout gelegen binnen de grenzen van een natuurgebied.

Gedurende het openbaar onderzoek worden twaalf bezwaren ingediend.

Met een besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst van 30 mei 1995 wordt de gevraagde vergunning geweigerd, in essentie omdat de geplande omvang van het bedrijf mogelijk inbreuken op de privacy en burenhinder (lawaai, stof, geur) met zich zou brengen.

1.3. Met een op 5 juli 1995 verzonden aangetekend schrijven tekent de verzoekende partij administratief beroep aan tegen voormeld weigeringsbesluit.

Gedurende de beroepsprocedure worden de volgende adviezen uitgebracht :

- het bestuur ruimtelijke ordening op 7 augustus 1995 : ongunstig, wegens onverenigbaarheid met de bestemming natuurgebied;
- het bestuur milieuvergunningen op 10 augustus 1995 : ongunstig om planologische redenen "alhoewel strikt milieutechnisch de hinder beperkt zou kunnen worden, mits het opleggen van een aantal voorwaarden";
- de Vlaamse Milieumaatschappij op 10 augustus 1995 : gunstig voor de gevraagde lozing;
- de Vlaamse Landmaatschappij op 11 augustus 1995 : ongunstig omdat de aanvraag niet verenigbaar is met de doelstellingen van het Mestdecreet;
- de provinciale milieuvergunningscommissie op 26 september 1995 : gunstig mits het opleggen van bepaalde bijzondere voorwaarden.

1.4. Met het thans bestreden deputatiebesluit van 19 oktober 1995, ter kennis gebracht van de verzoekende partij met een ter post aangetekend schrijven van 6 november 1995, wordt het administratief beroep van de verzoekende partij ongegrond verklaard en wordt het in eerste aanleg genomen weigeringsbesluit bevestigd wegens onverenigbaarheid van de inrichting met de planologische voorschriften;

2. <u>De ontvankelijkheid van het beroep</u>

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de verzoekende partij binnen de termijn voor het instellen van het annulatieberoep geen uittreksel van haar raad van bestuur heeft bezorgd houdende de beslissing om in rechte te treden; dat zij daaruit concludeert dat het annulatieberoep onontvankelijk is;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij repliceert dat overeenkomstig artikel 130 van de wet op de handelsvennootschappen en de artikelen 12 en 13 van haar statuten de zaakvoerder, de heer VAN CONINCKXLOEY, binnen de zestig dagen na kennisgeving van het bestreden besluit de beslissing heeft genomen om het onderhavig annulatieberoep in te stellen en Mr. G. CLAESSENS opdracht heeft gegeven om bij de Raad van State een vordering tot annulatie in te dienen;

2.3. Overwegende dat uit het bij het verzoekschrift gevoegde stuk 9 en uit een brief van 29 februari 1996, gericht aan de griffie van de Raad van State, blijkt dat de heer VAN CONINCKXLOEY, zaakvoerder van de verzoekende partij en overeenkomstig de statuten bevoegd om de beslissing te nemen om in rechte te treden, tijdig heeft beslist tot het instellen van het onderhavig annulatieberoep; dat de exceptie feitelijke grondslag mist;

3. <u>De gegrondheid van het beroep</u>

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 19, 28 en 44 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet), van artikel 42 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), van de motiveringsplicht alsook het gebrek aan

rechtsgrond; dat zij doet gelden dat de exploitatievergunning van 22 maart 1976 werd verkregen door Charles VAN DE PEER en dat de b.v.b.a. VRIESELHOF, thans de b.v.b.a. STAR DUST RANCH genoemd, deze uitbating sedert 21 juni 1985 heeft verder gezet, dat het ARAB geen verplichting ziet om de overdracht te melden, zodat kan worden gesteld dat de exploitatievergunning automatisch is overgegaan op de b.v.b.a. VRIESELHOF, zoals een bouwvergunning, dat artikel 44 van het milieuvergunningsdecreet voorziet dat de voor de inwerkingtreding van het decreet verleende vergunningen geldig blijven, zodat de b.v.b.a. VRIESELHOF zich op de oorspronkelijke vergunning kon blijven beroepen, dat noch in artikel 19, noch in artikel 28 van het milieuvergunningsdecreet de sanctie van verval van de milieuvergunning is voorzien, dat het voorgehouden verval van de vergunning niet kan steunen op artikel 42 van Vlarem I, nu dit niet in het decreet is voorzien, dat dienvolgens haar milieuvergunningsaanvraag niet als een aanvraag voor een nieuwe vergunning moest worden beschouwd;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat, aangezien de overdracht van de exploitatievergunning aan de b.v.b.a. VRIESELHOF niet ter kennis werd gebracht van de overheid, Charles VAN DE PEER ten aanzien van de overheid de titularis blijft van de vergunning, dat evenmin de naamsverandering van de b.v.b.a. VRIESELHOF in de b.v.b.a. STAR DUST RANCH ter kennis van de overheid werd gebracht, zodat ook om die reden deze laatste niet als houder van de vergunning van 22 maart 1976 kan worden beschouwd;

3.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij repliceert dat de overheid wel degelijk op de hoogte was van de bewuste veranderingen vermits zij haar zelf heeft verzocht om een nieuwe milieuvergunning aan te vragen, dat aldus de oorspronkelijke exploitatievergunning nog

geldig is, maar dat zij toch het recht heeft een nieuwe milieuvergunning aan te vragen voor een termijn van twintig jaar met het doel zekerheid te hebben bij nieuwe investeringen;

3.1.4. Overwegende dat in casu het enig weigeringsmotief is dat de inrichting waarvoor de milieuvergunning wordt gevraagd onverenigbaar is met de gewestplanbestemming natuurgebied; dat om tot die onverenigbaarheid te besluiten, het geen rol speelt of het om een nieuwe dan wel om een bestaande inrichting gaat; dat aldus het in het bestreden besluit overwogene dat de inrichting als nieuw moet worden beschouwd, gelet op het ontbreken van een overnamemelding, geen invloed heeft gehad op de besluitvorming; dat, voorts, met het bestreden besluit slechts uitspraak wordt gedaan over de nieuwe milieuvergunningsaanvraag van 30 januari 1995; dat zij niet tot gevolg kan hebben dat de oorspronkelijke vergunning verleend op 22 maart 1976 als vervallen moet worden beschouwd; dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het eerste middel;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel de schending aanvoert van het gewestplan "Turnhout", vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 september 1977, van artikel 13.4.3.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen en van de motiveringsplicht; dat zij in essentie doet gelden dat de inrichting in een natuurgebied ligt waar het mogelijk is maximaal 199 dieren te houden, dat in het advies van het bestuur ruimtelijke ordening van 7 augustus 1995 enkel wordt vastgesteld dat de inplanting van de manège niet verenigbaar is met de ligging in een natuurgebied, zonder verdere motivering, dat nochtans de manège al bestond bij de inwerkingtreding van het gewestplan en

dat het dus om een bestaande toestand gaat die niet ingaat tegen de voorschriften van het gewestplan, dat er trouwens in 1975 en 1976 bouwvergunningen zijn gegeven voor een loods voor het africhten van paarden en voor het uitbreiden van stallingen, dat zij nooit op de hoogte is gesteld van bepaalde feiten met betrekking tot de taverne, die ook geen deel uitmaakt van de milieuvergunningsaanvraag, dat met betrekking tot de mestopslagplaats de Vlaamse Landmaatschappij in haar advies van 11 augustus 1995 stelt dat de mest om de veertien dagen wordt opgehaald en dat derhalve niet moet worden voldaan aan de richtlijn om mest gedurende vier maanden op te slaan, dat aldus de geplande grote mestopslagplaats ook niet nodig is, dat de manège kan worden uitgebaat in de vergunde gebouwen, dat er nooit is meegedeeld welk deel van de binnenpiste zou moeten worden verwijderd en waarom, dat het negatieve advies van het bestuur ruimtelijke ordening niet als basis voor de weigering van de milieuvergunning mag worden genomen wegens zijn vaagheid en omdat het op bepaalde punten niet ter zake is;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat in natuurgebieden enkel het bouwen van jagers- en vissershutten is toegelaten, die zelfs niet tijdelijk als woonverblijf kunnen worden gebruikt; dat natuurgebieden behoren tot de groengebieden die voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijke leefmilieu zijn bestemd, dat het evident is dat de exploitatie van een paardenstal-trainingsstal-manège, al of niet met minder dan 200 dieren, in strijd is met die bestemming, dat de bindende en verordenende kracht van het gewestplan derhalve het inwilligen van de aanvraag niet toestaat; dat zij tenslotte opmerkt dat de bouwvergunningen uit 1975 en 1976 aan Graaf de BERGEYCK dateren van vóór de inwerkingtreding van het definitieve gewestplan;

3.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord er nog aan toevoegt dat de wetgeving inzake ruimtelijke ordening enkel het verlenen van bouwvergunningen betreft en niet rechtstreeks van toepassing is op milieuvergunningen, dat de ambtenaar van stedenbouw enkel advies moet uitbrengen, dat niet bindend is, dat de wetgever de scheiding tussen bouw- en milieuvergunningen heeft willen behouden, dat de bestaande bouwvergunningen dateren van voor de inwerkingtreding van het gewestplan en dat het grootste deel van de geplande activiteiten geschiedt binnen de vergunde gebouwen, dat het deel van de activiteit dat in open lucht geschiedt zeker niet onverenigbaar is met het gewestplan, dat de milieudienst van de gemeente Ranst uitdrukkelijk heeft gesteld dat er bij een ligging in natuurgebied geen bezwaar is tot 200 dieren, dat de door de provinciale milieuvergunningscommissie voorgestelde voorwaarden eventuele hinder zullen tegengaan, dat de in het advies van de ambtenaar van stedenbouw beweerde bouwovertredingen nergens worden beschreven en nooit aan de verzoekende partij zijn meegedeeld;

3.2.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie nog opwerpt dat het bestreden besluit volledig voorbijgaat aan de wettelijke mogelijkheden tot afwijking van de bestemmingsvoorschriften bij het verlenen van de milieuvergunning, zoals bepaald bij artikel 43, § 7, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, terwijl in casu is voldaan aan de voorwaarden om een afwijking te verlenen; dat zij daarop die voorwaarden uiteenzet en argumenteert waarom aan die voorwaarden is voldaan; dat zij doet gelden dat weliswaar de vergunningverlenende overheid niet verplicht is een milieuvergunning te verlenen op grond van artikel 43, § 7, van evengenoemd decreet, doch dat zij wel verplicht is om, indien aan de

toepassingsvoorwaarden van voormelde bepaling is voldaan, omstandig te motiveren waarom er geen toepassing werd gemaakt van de afwijkingsmogelijkheid, dat evenwel in het bestreden besluit met geen woord over de afwijkingsmogelijkheid vervat in artikel 43, § 7, wordt gerept;

3.2.5.1. Overwegende dat in het bestreden besluit de stedenbouwkundige onverenigbaarheid van de kwestieuze inrichting als volgt wordt gemotiveerd :

> "Gelet op het ongunstig advies dd. 7 augustus 1995 van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Infrastructuur; op de volgende elementen uit dit advies :
>
> 'De inrichting is gelegen in natuurgebied. Voor het bouwen van een gesloten loods voor het africhten van paarden werd een bouwvergunning verleend op 18/8/1975, voor het uitbreiden van de stallingen werd een bouwvergunning afgegeven op 13/8/1976.
>
> Voor het oprichten van een taverne, nieuwe uitbreidingen van de stallen en het oprichten van een mestopslagplaats is geen bouwvergunning bekend.
>
> De inplanting van een manège is niet verenigbaar met de ligging in natuurgebied'.
>
> (...)
>
> Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan Turnhout, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn : natuurgebied;
>
> Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften";

dat, voorts, inzake diverse gunstige adviezen wordt overwogen dat deze geen afbreuk doen aan de stedenbouwkundige onverenigbaarheid van de inrichting;

3.2.5.2. Overwegende -anders dan de verzoekende partij voorhoudt- dat de overheid die moet uitspraak doen over een exploitatievergunningsaanvraag krachtens artikel 2, § 1, derde lid, van de wet van 29 maart 1962

houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 2, § 1, derde lid, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, gehouden is om de voorschriften van de geldende plannen van aanleg in acht te nemen; dat dit onder meer inhoudt dat zij de exploitatievergunning moet weigeren indien de inrichting of een gedeelte ervan niet past in de bindende voorzieningen van het plan;

3.2.5.3. Overwegende dat niet wordt betwist dat de inrichting volgens het gewestplan Turnhout, vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 september 1977, is gelegen in natuurgebied; dat luidens artikel 13 van voornoemd koninklijk besluit van 28 december 1972 de natuurgebieden behoren tot de groengebieden die bestemd zijn "voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu" en dat luidens artikel 13.4.3.1. in natuurgebieden enkel jagers- en vissershutten mogen worden gebouwd voor zover deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al was het maar tijdelijk;

3.2.5.4. Overwegende dat niet valt in te zien hoe de exploitatie van de paardenfokkerij-manège, met stallingen voor zestig paarden en een trainingsstal met binnenpiste, en de ermee samenhangende activiteiten verenigbaar zijn met de bestemming natuurgebied, waarin enkel activiteiten met het oog op het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu zijn toegelaten en waarin enkel jagers- en vissershutten mogen worden gebouwd; dat, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, geen bepaling bestaat die toelaat dat in een natuurgebied inrichtingen met maximum 200 dieren mogen worden geëxploiteerd; dat ook niet relevant is het betoog van de verzoekende partij dat in 1975 en in 1976 bouwvergunningen aan de vroegere eigenaar werden verleend alsook een exploitatievergunning in 1976, alleen reeds om reden dat

op die data het gewestplan Turnhout nog niet was vastgesteld; dat de in het geding zijnde milieuvergunningsaanvraag, ingediend op 30 januari 1995, aan de gewestplanbestemming diende te worden getoetst; dat de verzoekende partij terecht heeft besloten dat de kwestieuze inrichting niet verenigbaar is met de bestemming natuurgebied; dat die redengeving formeel volstaat; dat, immers, wat in principe voor de hand ligt, geen uitvoerige beschouwingen vereist;

3.2.5.5. Overwegende dat aangezien de planologische onverenigbaarheid van de inrichting vaststaat en deze afdoende in het bestreden besluit wordt gemotiveerd, het niet nodig is de kritiek die de verzoekende partij geeft op andere overwegingen uit het bestreden besluit en die losstaan van het stedenbouwkundig aspect, te onderzoeken;

3.2.5.6. Overwegende, tenslotte, dat het betoog van de verzoekende partij in haar laatste memorie in se een nieuw argument inhoudt dat van aard is om aan het middel een nieuwe grondslag te geven; dat dergelijk argument, niet van openbare orde zijnde, niet voor het eerst op ontvankelijke wijze in de laatste memorie kan worden aangevoerd;

3.2.5.7. Overwegende dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven juni tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**